

Генералка-та К . . . ръ въ Берлинъ, умрала като раждала, и тѣло-то ѝ било тѣрано съ санджака въ гробница-та, коа-то вѣше подъ гарнизонна-та църква. Презъ ноцъ-та солдати-те чѣли писакъ и глѣчка отъ гроба на умрала-та, страхъваха са отъ присмиване, тѣ разказали за таа работа само на нѣкои отъ съвѣр-ни-те си прѣатели, тѣй што това едвамъ са расчѣло кога сѣмнало. Затекали са и раскопали гроба ѝ, но веке вѣше минало време. Оживала-та отъ мнима-та смърть издѣхнала втори пѣтъ предъ очи-те имъ, и по-вече не оживавала.

Въ Мѣсацъ 15 Юліа 1688 година, заревали единъ келберски калфа, кой-то ненадежно умрала отъ Апо-плексіа (дамла). Като са заминаха три дена т. е. 18 число, отъ гроба са послѣша пѣшкане и выкане, и са предлагавали до дрѣгѣа день, и едвамъ тогава са рѣ-шиха да раскопаатъ гроба, зареванымъ намѣрили мер-тѣвъ, и повыканы-те Доктори разяснили, че той до отраване-то на гроба былъ живъ.

Парижскій Хирѣргъ Бернаръ былъ свидѣтель, че въ Ресла, извадили Французанъ сѣре живъ отъ гроба, въ кого-то той лежалъ три или четири дена; рацѣ-те мѣ былъ угрызани, и той послѣ на скоро наистина умрала.

Донъ Люкъ де Ашери свидѣтелствува, че кога-то гроба на Графа Сальма былъ зареванъ, на дрѣгѣа день послѣ зараване-те, спередъ гласъ, кой-то излизалъ отъ гроба, то тѣло-то намѣрили че лежи на една страна, и лице-то мѣ обѣрнато надолѣ.

Патеръ Кальма разказва за человекъ, спередъ какво-то са виждало умрала отъ пѣанствъ, и зареванъ